

חוק לתיקון פקודת העיריות (מס' 2), תשי"ב—1952*

1. בכל מקום בפקודת העיריות, 1934: (להלן — הפקודה), ובכל חוק או מסמך אחר שינוי סוגו שכתוב בו „אזור עירייה“ קרי „תחום עירייה“.

תיקון
הפקודה

2. הפקודה תוקן כך:

(א) בסעיף 2, בסופו, ייוספו הגדרות אלה:

„בעל“ — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכס, או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הנכס ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר נכס לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„מחזיק“ פירושו — אדם המחזיק למעשה בנכס כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון.“

(ב) במקום הסעיפים 101 עד 114 א², יבואו סעיפים אלה:

101. (א) בסעיפים 101 עד 121 —

„בנין“ פירושו — כל מבנה שבתחום העירייה או חלק ממנו, וכולל את שטח הקרקע שעיקר שימושו עם המבנה כחצר או כגנה או ככל צורך אחר של אותו מבנה, אך לא יותר מהשטח שקבעה לכך המועצה; למעט קרקע שהמבנה שעליה לא היה תפוס מעולם, כולו או בחלקו;

„אדמה חקלאית“ פירושו — כל קרקע שבתחום העירייה שאינה בנין, המשמשת מטע או משתלה או משק בעלי חיים או לגידול תוצרת חקלאית או לגידול יער או פרחים; אלא שקרקע כזאת, אם היא נמצאת באזור מגורים או באזור מסחרי ואינה עולה בשטחה על חמישה דונם, רשאית ועדת השומה לראותה שלא כאדמה חקלאית בשים לב לדרגת התפתחותו של אותו אזור;

„קרקע תפוסה“ פירושו — כל קרקע שבתחום העירייה שאינה אדמה חקלאית, שמשמשתים ומחזיקים בה שלא ביחד עם בנין;

„אדמת בנין“ פירושו — כל קרקע שבתחום העירייה שאינה לא בנין ולא אדמה חקלאית ולא קרקע תפוסה;

„נכסים“ פירושו — בנינים וקרקעות שבתחום העירייה, תפוסים או פנויים, ציבוריים או פרטיים, למעט רחוב;

„מחזיק“ — למעט דייר משנה;

„דייר משנה“ פירושו — אדם הגר בחדר, או בחלק מחדר, של בנין שאחר מחזיק בו, והמשלם למחזיק דמי שכירות בעדו.

(ב) (1) השווי לצורך ארנונה של אדמת בנין הוא המחיר שלפי המשוער אפשר לקבל בעדה בדרך מכירה בשוק החפשי על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ד בסיון תשי"ב (17 ביוני 1952); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בהצעות חוק 105 מיום א' באדר תשי"ב (27.2.52), עמ' 120.

1 ע"ר מס' 414 מיום 12.1.34, תוס' 1, עמ' 1.
2 ע"ר מס' 1586 מיום 20.11.48, תוס' 1, עמ' 202.

(2) השווי לצורך ארנונה של אדמה חקלאית או קרקע תפוסה הוא דמי השכירות שנתקבלו מהשכרתה בשנת הכספים שקדמה לשנה שלגביה מוטלת הארנונה; ואם לא נתקבלו דמי שכירות או נתקבלו דמי שכירות שהם, לדעת ועדת השומה, סמליים או בדויים — דמי השכירות שלפי המשוער אפשר היה לקבלם בשנת הכספים האמורה.

(3) (1) השווי לצורך ארנונה של בנין, לענין ארנונת רכוש, הוא דמי השכירות שנתקבלו מהשכרתו בשנת הכספים שקדמה לשנה שלגביה מוטלת הארנונה, בניכויים המפורטים להלן בפסקה זו; ואם לא נתקבלו דמי שכירות או נתקבלו דמי שכירות שהם, לדעת ועדת השומה, סמליים או בדויים — דמי השכירות, בניכויים האמורים, שלפי המשוער אפשר היה לקבלם —

(א) אם הבנין אינו מוחזק בידי בעלו — בשנת הכספים האמורה;

(ב) אם הבנין מוחזק בידי בעלו — בשנה הראשונה להחזקת הבעל, או בשנה הראשונה שבה חלה על הבנין פקודת הגבלת שכר דירה (דירות), 1940, או פקודת ההגבלות על שכר דירה (בתי עסק), 1941², הכל לפי המועד המאוחר יותר.

(11) ואלה הניכויים:

(א) לגבי בנין המשמש למפעל תעשייתי הפועל במכונות מונעות בכוח מיכני — שליש מדמי השכירות;

(ב) לגבי בנין אחר — חמישית מדמי השכירות.

(111) המועצה רשאית, בחוק עזר, להקטין או לבטל את הניכויים הקבועים בפסקת משנה (11).

(4) השווי לצורך ארנונה של בנין, לענין ארנונה כללית, הוא ערך השכירות של הבנין; ערך זה ייקבע על ידי השוואת הבנין לבנינים אחרים, בהתחשב עם סוגו, שטחו, המקום שבו הוא נמצא, וסימני היכר נוספים שהמועצה רשאית לקבעם.

102. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להטיל בתחום העיריה לשנת הכספים 1952/53, ולכל שנת כספים שלאחריה, את הארנונות המפורשות להלן, כולן או מקצתן, ולקבוע מועדים לשילומן:

(1) ארנונת רכוש על נכסים, שתשולם על ידי הבעלים,

בשיעור של אחוז מסויים מהשווי לצורך ארנונה;

(2) ארנונה כללית על נכסים, שאינם אדמת בנין, שתשולם

על ידי המחזיקים ותיקבע —

(1) לגבי בנין המשמש למגורים — בהתחשב עם סוג

הבנין והמקום שבו הוא נמצא; או בשיעור של אחוז

מסויים מהשווי לצורך ארנונה;

ארנונות

¹ ע"ר מס' 1065 מיום 20.12.40, תוס' 1, עמ' 230.
² ע"ר מס' 1086 מיום 31.3.41, תוס' 1, עמ' 15.

(ii) לגבי בנין אחר — לכל יחידת שטח בהתחשב עם סוג הבנין והמקום שבו הוא נמצא; או בשיעור של אחוז מסויים מהשווי לצורך ארנונה;

(iii) לגבי אדמה חקלאית או קרקע תפוסה — לכל יחידת שטח בהתחשב עם המקום שבו היא נמצאת, ובלבד שהארנונה המוטלת על אדמה חקלאית במקום פלוני שבתחום העיריה לא תעלה על רבע מהארנונה המוטלת על קרקע תפוסה באותו מקום.

(ב) (1) שיעורי הארנונות יכולים להיות שונים לגבי סוגים שונים של נכסים או חלקים שונים של תחום העיריה, ומודד־רגים לפי שימושם של הנכסים.

(2) שיעורי ארנונת הרכוש המוטלת על אדמת בנין יכולים להיות מודרגים גם לפי שטחם הכולל של כל הנכסים או שווין הכולל של כל אדמות הבנין הרשומים על שם אותו בעל. לענין פסקה זו, רואים נכס כרשום על שם אותו בעל, אף אם הוא רשום על שם חברה שהשליטה עליה — כמשמעותה בסעיף 26 לפקודת מס הכנסה, 1947¹ — נתונה בידי חמישה אנשים, לכל היותר, שאותו בעל הוא אחד מהם.

(ג) המועצה תפרסם בתחום העיריה, לא יאוחר מיום 15 במרס שלפני כל שנת כספים שלגביה הוטלו ארנונות, הודעה בדבר הטלת הארנונות, שיעורן ומועדי שילומן. הודעה בדבר אישור הארנונות, שיעורן ומועדי שילומן תפורסם על ידי שר הפנים ברשומות.

(ד) המועצה רשאית, באישור שר הפנים שיינתן רק במסיבות מיוחדות, להטיל בתוך שנת הכספים תוספת לארנונות שהוטלו לגביה, בעד התקופה שמיום האישור עד סוף שנת הכספים, ולקבוע מועדים לשילום התוספת. כל החייב בתוספת תודיע לו המועצה, בכתב, את שיעורה ומועדי שילומה. הודעה בדבר אישור התוספת, שיעורה ומועדי שילומה תפורסם על ידי שר הפנים ברשומות.

103. המועצה רשאית להפחית ארנונות או לוותר עליהן, מתוך התחשבות במצבו החמרי של החייב בהן, או בגלל סיבה אחרת שתאושר על ידי שר הפנים.

הפחתת
ארנונות

104. (א) ליד כל עיריה יוקמו ועדת שומה אחת או ועדות שומה אחדות, כפי שתחליט המועצה. כל ועדת שומה תהיה של שלושה; חבריה, ובכלל זה היושב ראש, ייבחרו על ידי המועצה, ובלבד שחבר אחד, לפחות, בכל ועדת שומה יהיה אדם שאינו חבר מועצה.

ועדת שומה
וועדת עררים

(ב) ליד כל עיריה יוקמו ועדת עררים אחת לעניני שומה או ועדות עררים אחדות לעניני שומה (להלן — ועדת עררים). כפי שתחליט המועצה. כל ועדת עררים תהיה של שלושה; שנים מחבריה — אחד חבר מועצה ואחד שאינו חבר מועצה — ייבחרו על ידי המועצה, והשלישי, שישמש יושב ראש, ימונה על ידי שר הפנים.

¹ ע"ר סס' 1568 סיום 29.3.47, תוס' 1, עמ' 77.

(ג) אין אדם יכול להיות חבר גם בוועדת עררים וגם בוועדת שומה.
(ד) המועצה רשאית באישור שר הפנים, לקבוע שכר לחבר של ועדת שומה או של ועדת עררים; שכר זה ישולם מתוך קופת העיריה.

105. (א) ועדת השומה תשום את הנכסים החייבים בארנונה ותכין לוח שומה שיכיל פרטים אלה של כל נכס ונכס:

- (1) מקומו (כתובת, גוש וחלקה וכיוצא בזה);
- (2) תיאורו וסוגו;
- (3) שם בעלו, אם הוא ידוע;
- (4) שם מחזיקו, אם יש מחזיק והוא ידוע;
- (5) השווי לצורך הארנונה;
- (6) כל פרט אחר שהמועצה תראה לנחוץ.

אם שמו של בעל או של מחזיק אינו ידוע, יצוין הדבר בלוח השומה.
(ב) לוח השומה יקבל תוקף באחד באפריל שלאחר הכנתו.

106. (א) לשם הכנת לוח השומה או לשם בקרתו או תיקונו וישאית ועדת השומה —

(1) לערוך, בעצמה או על ידי שליחים, כל מפקד וחקירה שתמצא לנחוץ;

(2) לדרוש מכל בעל או מחזיק למסור לה או לשליחיה כל ידיעות שבידו, ולהראות לה או לשליחיה כל המסמכים שברשותו, הדרושים לה בקשר לתפקידיה;

(3) להיכנס, בכל עת המתקבלת על הדעת, לנכסים, בעצמה או על ידי שליחים, ולערוך בהם בדיקות ומדידות;

(4) להשתמש בכל הידיעות שהושגו כאמור ובכל ידיעה וחומר אחרים.

(ב) (1) מי שסירב, ללא צידוק חוקי, למסור ידיעה שבידו או להראות מסמך שברשותו, משנדרש לכך לפי סעיף קטן (א), או נמנע מעשות זאת במשך שבעה ימים מיום שנדרש כאמור, דינו — קנס עד מאה לירות.

(2) מי שעשה אחת מאלה —

(i) מסר ביודעין הודעה בלתי נכונה בקשר לכל ידיעה או מסמך שנדרשו ממנו לפי סעיף קטן (א);

(ii) עיכב או מנע את ועדת השומה, או כל שליח משליחיה המורשים לכך, מהיכנס לנכס כדי להשיג שם ידיעות הדרושות להם לצורך תפקידיהם או כדי לערוך שם בדיקות ומדידות לפי סעיף קטן (א).

דינו — מאסר עד שלושה חדשים או קנס עד שלוש מאות לירות או שני הענשים כאחד.

107. (א) משהוכן לוח השומה, יחתום עליו יושב ראש ועדת השומה, ולאחר מכן לא יוכנס בו שום שינוי אלא בהתאם לפקודה זו, חוץ מטעות

לוח שומה

חומר להכנת
לוח השומה

חתימת
לוח השומה
ופרטו

סופר שיושב ראש ועדת השומה, על דעת ועדת השומה, רשאי בכל עת לתקנה.

(ב) מיד לאחר חתימתו יונח לוח השומה או העתק ממנו במשרדי העיריה ובמקומות אחרים שתקבע ועדת השומה.

(ג) יושב ראש ועדת השומה יפרסם הודעה בתחום העיריה בדבר הנחת לוח השומה או ההעתק ויציין בה שכל אדם זכאי, תוך שלושים יום מיום פרסום ההודעה, לעיין בו ולסדר לעצמו העתק או תקציר ממנו. כן תצוין בהודעה זכות הערר לפי סעיף 108.

108. (א) כל בעל או מחזיק זכאי — תוך שלושים יום מיום פרסום ההודעה לפי סעיף 107 (ג) או מיום שנמסרה לו הודעה של ועדת השומה בדבר אותו קטע מלוח השומה הנוגע לו, הכל לפי התאריך המאוחר יותר — להגיש לוועדת העררים ערר מנומק בכתב על יסוד טענה מטענות אלה:

(1) שהוא נרשם, או לא נרשם, שלא כדין, כבעל או כמחזיק של נכס, או שנרשם באופן לא נכון;

(2) ששומתו של נכס שהוא בעלו או מחזיקו אינה נכונה או אינה צודקת.

(ב) היה הערר מיוסד על הטענה שהעורר לא נרשם, שלא כדין, כבעל או כמחזיק של נכס, ואדם אחר נרשם כבעלו או כמחזיקו, הכל לפי הענין, ימציא העורר לוועדת העררים העתק נוסף מכתב הערר בשביל אותו אדם וועדת העררים תמסור לו את ההעתק.

109. תוך שלושים יום מיום פרסום ההודעה לפי סעיף 107 (ג) זכאית העיריה להגיש לוועדת העררים ערר מנומק בכתב על יסוד טענה מטענות אלה:

(1) שאדם נרשם, או לא נרשם, שלא כדין, כבעל או כמחזיק של נכס, או שנרשם באופן לא נכון;

(2) ששומתו של נכס אינה נכונה או אינה צודקת.

העיריה תמסור העתק מכתב הערר לאדם הנוגע בדבר.

110. (א) ועדת העררים תודיע לעיריה, לעורר ולאדם שמדובר בו בסעיף 108 (ב) או בסעיף 109 (אם יש אדם כזה), על המועד שבו תדון בערר; וכל אחד מאלה (להלן בסעיף זה ובסעיף 111 — בעל דין) זכאי לבוא ולטעון לפניו בעצמו או על ידי בא כוחו.

(ב) ועדת העררים רשאית לגבות עדויות ולעיין במסמכים כפי שייראה לה, ואחרי שיקול הענין תחליט ותרשום החלטתה בכתב.

(ג) ועדת העררים תודיע החלטתה בכתב לעיריה ולכל בעל דין שלא היה נוכח בשעת מתן החלטתה.

(ד) החליטה ועדת העררים על תיקון בלוח השומה, יתקנו מיד יושב ראש ועדת השומה לפי ההחלטה ויאשר כל תיקון כזה בחתימת ידו.

111. (א) בעל דין הרואה עצמו מקופח על ידי החלטה לפי סעיף 110, זכאי לערער עליה לפני בית המשפט המחוזי שבתחום שיפוטו נמצא תחום העיריה.

ערר על
לוח השומה

ערר על לוח
השומה על
ידי העיריה

חריזו בערר

ערעור על
החלטת ועדת
העררים

(ב) הערעור יוגש תוך ארבעה עשר יום מיום ההחלטה, אם ניתנה בפני המערער, ואם ניתנה שלא בפניו — תוך ארבעה עשר יום מיום שנמסרה לו הודעה על ההחלטה, אלא שמותר להגיש ערעור גם לפני מסירת ההודעה.

(ג) ועדת השומה תהא משיבה בערעור, מלבד כל בעל דין שאינו מערער; ומשיודיעו לוועדת השומה על הערעור, יעביר יושב ראש הוועדה לבית המשפט כל חומר שהועדה וועדת העררים השתמשו בו בקשר לענין המשמש נושא לערעור.

(ד) הערעור יוגש ויתברר בצורת בקשה בדרך המרצה.

(ה) בית המשפט הדן בערעור ישב בהרכב של שופט אחד.

(ו) החליט בית המשפט על תיקון בלוח השומה יתקנו מיד יושב ראש ועדת השומה לפי ההחלטה ויאשר כל תיקון כזה בחתימת ידו.

112. (א) ועדת השומה רשאית בכל עת להוסיף בלוח השומה תוספות אלה:

תוספות
ללוח השומה

(1) כל נכס שבטעות לא נרשם בלוח בשעת הכנתו;

(2) כל נכס שהוכלל בתחום העירייה לאחר הכנת הלוח;

(3) כל בנין שבנייתו הושלמה לאחר הכנת הלוח;

(4) כל נכס שנוצר, אם מתוך פרצלציה או חלוקה של קרקע ואם באופן אחר, לאחר הכנת הלוח.

ליד כל תוספת בלוח כאמור פרט לתוספת מחמת טעות — תרשום ועדת השומה את התאריך של גרם התוספת. כן תכניס ועדת השומה בלוח כל תיקון הנובע מתוספת כאמור בפסקה (3) או בפסקה (4).

(ב) הוסיפה ועדת השומה נכס ללוח השומה, תודיע מיד על הדבר בכתב לבעל הנכס ולמחזיקו (אם יש מחזיק) וכן לעירייה; בהודעה תצויין זכות הערר לפי סעיף קטן (ג).

(ג) מי שנשלחה לו הודעה לפי סעיף קטן (ב) זכאי, תוך ארבעה עשר יום מיום שנמסרה לו, להגיש לוועדת העררים ערר מנומק בכתב על יסוד טענה מהטענות המפורטות בסעיף 108 (א) ובסעיף 109, הכל לפי הענין.

(ד) הסעיפים 108 (ב) ו-110 יחולו על ערר לפי סעיף זה, וסעיף 111 יחול על ערעור על החלטת ועדת העררים לפי סעיף זה, בשינויים המחוייבים על פי הענין.

(ה) הוסיפו ללוח השומה נכס בתוך שנת הכספים — פרט לתוספת מחמת טעות — יחולו אותה שנה על הנכס הארנונות בשיעור יחסי לחלק השנה שמיום גרם התוספת עד סוף השנה.

113. (א) בחדשים אוקטובר ונובמבר של כל שנה זכאים העירייה או בעל או מחזיק לדרוש מועדת השומה בקורת לוח השומה, והוועדה תבקר את הלוח. הודעה על זכות דרישה זו תפורסם בתחום העירייה על ידי יושב ראש ועדת השומה בחודש ספטמבר של כל שנה.

בקורת
לוח השומה

(ב) הוראות הסעיפים הקטנים (ב) עד (ה) מסעיף 112 יחולו, בשינויים המחוייבים על פי הענין, על בקורת לוח השומה לפי סעיף זה.

(ג) התיקונים בלוח השומה לפי סעיף זה יקבלו תוקף באחד באפריל שלאחר תאריך הדרישה לבקורת הלוח.

תשלום
ארנונה
כתופת ערר
או ערעור

114. כל החייב בתשלום ארנונה ישלם אותה במועדה אף אם הוגש ערר או ערעור על השומה ועדיין לא הוכרע; אלא שאם חל שינוי בשומה בעקב הערר או הערעור, הוא או העיריה ישלם או יקבל את ההפרש, הכל לפי הענין.

114א. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להחליט כי אם סכום כל שהוא המגיע בעד ארנונה לא שולם תוך ששה חדשים מהמועד שנקבע לשילומו, ייוסף עליו קנס פיגורים בשיעור שאינו עולה על עשרים אחוז מאותו סכום, או בשיעור שאינו עולה על עשרה אחוזים מאותו סכום בצירוף חצי אחוז לכל חודש של פיגור, ובלבד שקנס הפיגורים לא יעלה בסך הכל על חמישים אחוז מאותו סכום.

קנס פיגורים

(ב) שר הפנים יפרסם ברשומות הודעה בדבר אישור קנס הפיגורים ושיעורו.

(ג) החיוב בקנס פיגורים לא יחול אלא אם נתקיימו שנים אלה:
(1) הסכום שעליו ייוסף הקנס לא שולם תוך ששה חדשים מהמועד שנקבע לשילומו או מיום פרסום ההודעה האמורה בסעיף קטן (ב), הכל לפי התאריך המאוחר יותר;

(2) לחייב בקנס נמסרה הודעה בכתב על כך.

(ד) בכל הנוגע לגבייתו, דין קנס פיגורים כדין ארנונה.

(ה) המועצה או ועדה שתיבחר על ידיה לכך רשאית להפחית קנס פיגורים או לוותר עליו, אם הובאו לפניו נימוקים המצדיקים זאת במסיבות המקרה.

(ג) בסעיף 117¹, במקום סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה:

„(1) לא תירשם בספרי האחוזה כל העברה של נכס אלא אם הוצגה לפני הרשם או לפני עוזר הרשם תעודה חתומה בידי ראש העיריה המעידה שכל החובות המגיעים לעיריה מאת בעל הנכס ביחס לאותו נכס, והנובעים מהוראות פקודה זו או חוק אחר, סולקו במלואם או שאין חובות כאלה.”

(ד) סעיף 118 — בטל.

(ה) אחרי סעיף 132 ייוסף סעיף זה:

132. מקום שפקודה זו מחייבת פרסום של הודעה או מסמך אחר בתחום העיריה ולא נקבעה הוראה בדבר אופן הפרסום, יפורסמו ההודעה או המסמך בהנחת העתק מהם במשרדי העיריה על מנת שיהיה נתון לבדיקה לכל דורש, ובהדבקת העתק על הבנין הראשי של משרדי העיריה או בקרבתו וכן במקומות ציבוריים אחרים בתחום העיריה שייקבעו על ידי החייב בפרסום.”

„אופן פרסום
מסמכים

(ו) אחרי סעיף 133 ייוסף סעיף זה:

134. שר הפנים רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע פקודה זו.”

”תקנות

(ז) התוספת השתים עשרה — בטלה.

¹ ע”ר מס’ 1536 מיום 20.11.46, חוס’ 1, עמ’ 202.

3. (א) לגבי שנת הכספים 1952/53, רשאית מועצת עירייה, באישור שר הפנים, לנהוג כאילו סעיף 2 (ב) ו-(ד) לחוק זה לא נכנס לתקפו.
- (ב) ההודעה שמועצת עירייה חייבת לפרסם לפי סעיף 102(ג) לפקודה (כפי שתוקנה בחוק זה) תפורסם, לגבי שנת הכספים 1952/53, במועד שיקבע שר הפנים.
- (ג) עד לפרסום ההודעה לפי סעיף קטן (ב) רשאית מועצת עירייה לגבות, על חשבון הארנונות לגבי שנת הכספים 1952/53, את השיעורים ובמועדים שתקבע באישור שר הפנים, ולזקוף על חשבון אותן הארנונות תשלומים ששולמו לגבי אותה שנת כספים לפני תחילת תקפו של חוק זה.
- (ד) לוח שומה של עירייה שכוחו היה יפה ביום ה' בניסן תשי"ב (31 במרס 1952) יעמוד בתקפו מיום ו' בניסן תשי"ב (1 באפריל 1952) ואילך עד שיקבל תוקף לוח שומה אחר; פורסם — אחרי יום ה' בניסן תשי"ב (31 במרס 1952) ולפני תחילת תקפו של חוק זה — חוק עזר לפי התנאי (ii) לסעיף 104 (3) לפקודה (כפי שהיה בתקפו אז), יעמוד לוח השומה בתקפו כאמור בשינויים הנובעים מהוראות חוק העזר.
- (ה) לוח שומה שיוכן בשנת הכספים 1952/53 יקבל תוקף במועד שיקבע שר הפנים.

משה שפירא
שר הפנים

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

מספר 42

חוק לקיום תקפן של תקנות ההגנה (הוראת שעה) (מס' 2), תשי"ב—1952*

1. כל תקנות ההגנה, אשר ערב תחילת תקפו של חוק זה הן בתקפן מכוח חוק לקיום תקפן של תקנות ההגנה (הוראת שעה), תשי"ב—1952: — יעמדו בתקפן עד יום י"ג בטבת תשי"ג (31 בדצמבר 1952).
2. תקפו של חוק זה הוא מיום ז' בתמוז תשי"ב (30 ביוני 1952).

קיום חוקי
תקנות ההגנה

תחילת חוקי

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יוסף שפרינצק
יושב ראש הכנסת
ממלא מקום נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום 5' בסיון תשי"ב (23 ביוני 1952); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו כחצעות חוק 119 מיום ד' בסיון תשי"ב (28.5.52), עמ' 238.
1 ספר החוקים 88 מיום כ"ז בכסלו תשי"ב (28.12.51), עמ' 17.